

ת"פ 38908/03/15 - מדינת ישראל נגד בוריס פרשטיין

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 38908-03-15 מדינת ישראל נ' פרשטיין

בפני
בעניין: כבוד השופטת מרב גרינברג
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בוריס פרשטיין

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש** - לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. כמפורט בהכרעת הדין בהרחבה, התפתח בין הנאשם שטייל עם כלבו למתלוננת, שאף היא שהתה במקום האירוע עם כלבה, דין ודברים, כשבמהלכו הכה אותה הנאשם מכת אגרוף בפניה, שגרמה לה לנפיחות בשפתה העליונה ולשבר בפלטת שיניה התחתונה וקיללה.

3. תחילה הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון (בדיון שהתקיים בפני כב' השופט פרייז ביום 23.06.15) והופנה לשירות המבחן. בישיבה הנדחית, ולאחר שכפר במיוחס לו מול שירות המבחן, ביקש לחזור מהודאתו בשל קושי בהבנת השפה העברית והכרעת דינו בוטלה.

4. כאמור, שוכנעתי, לאחר שמיעת הראיות, בדגש על עדות המתלוננת, כי הנאשם ביצע מעשה התקיפה המיוחס לו. לכך אוסיף, כי מצאתי את גרסת הנאשם בלתי אמינה ובנקודה מהותית הנוגעת לטענתו בדבר העדר מעורבות במקרים דומים בעבר, כאמירת שקר של ממש שיש בכוחה לחזק ראיות המאשימה.

5. זהו גם המקום לציין שהנאשם טען לכל אורך הדרך, כי מתקשה בשפה העברית, זה גם היה הטעם שעמד מאחורי החלטת בית המשפט לאפשר חזרתו מהודאה, אלא שבדיון האחרון התברר שהנאשם שעלה לארץ בשנת 1990 ועבד שנים רבות בחברת "טבע", דובר עברית טובה.

6. תסקיר שירות מבחן

עמוד 1

כאמור, בגלגול הראשון של הליך זה, התקבל בעניינו של הנאשם תסקיר, המלמד על נאשם בן 61, שעבד כטכנאי הנדסה בחברת "טבע". ממכתב הערכה מאת מעבידו שהציג לשירות המבחן, ניכר כי היה עובד משקייע, יסודי ומסור. לנאשם רישום פלילי משנת 2013 בעבירת אלימות על רקע דומה.

טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה, עו"ד משיח, עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, והדגישה כי מדובר בהתנהגות אלימה הפוגעת בזכות המתלוננת לשלמות גופה ולביטחונה האישי. לשיטתה, יש להוקיע התנהלות זו ע"י השתת עונש חמור של מאסר בפועל, כשטווח הענישה ההולם נע בין תקופה מאסר קצרה בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. עוד הפנתה לעדות המתלוננת ולנזקים הפיזיים והנפשיים שנגרמו לה. מכך שהנאשם היה מעורב בהליך פלילי קודם על רקע דומה מסיקה שאינו מבין את חומרת מעשיו ולא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו ע"י בית המשפט כשההליך הקודם הסתיים באי הרשעה ולא הורתע מההליכים המשפטיים שננקטו כנגדו. על כן עותרת לתקופת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

8. ב"כ הנאשם, עו"ד ברנס, אינה מתעלמת מטיב המעשים בגינם הורשע הנאשם ומחזרתו של הנאשם מהסדר הטיעון, אך סבורה שיש לזקוף לזכותו את גילו, עברו הנקי מהרשעות בפלילים, והתקופה הממושכת בה היה מובטל עד שהחל לעבוד לאחרונה. עוד סבורה שהנזקים להם טוענת המתלוננת מוגזמים ואינם מגובים במסמכים. על כן מבקש להסתפק בענישה הרתעתית שאינה רחוקה מזו שהוסכמה במסגרת הסדר הטיעון.

הנאשם בדברו האחרון

9. הנאשם בדברו האחרון עמד על שלו, כי היה הקורבן ולא התוקף. לטענתו תמיד עוזר לנשים, ומשתדל להימנע מחיכוכים לאור האירוע הקודם. עוד הוסיף, כי החל לעבוד במקום חדש וביקש שלא לקטוע רצף עבודתו.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם - כללי

10. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש

הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

מתחם העונש ההולם

11. הערכים החברתיים המרכזיים שנפגעו כפועל יוצא מביצוע העבירות המיוחסות לנאשם, הינם זכותה של המתלוננת לביטחון אישי והגנה על שלומה הפיזי והנפשי. הנאשם במעשיו תקף את המתלוננת, ללא סיבה של ממש, פגע בפניה וגרם נזק בלתי מבוטל לשיניה. פגיעתו של הנאשם בערך המוגן אינה קלה כטענת ההגנה, אלא חמורה, בין היתר נוכח החבלות שנגרמו למתלוננת.

מדיניות הענישה המקובלת בעבירות אלימות

12. בחינת מדיניות הענישה המקובלת בעבירות תקיפה ואיומים מלמדת, כי טווח הענישה רחב וגמיש התלוי בחומרת המעשים והרקע לביצועם. עתירת המאשימה הראשונית הייתה למאסר על תנאי ושל"צ. לאחר שחזר הנאשם מהודאתו וניהל הוכחות, הציגה טווח ענישה חמור יותר שנע, לשיטתה, בין מספר חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ל-10 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. על כן, מצאתי לקבוע טווח ענישה שנע בין מאסר על תנאי ועד ששה חודשי מאסר שניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית הכוללת פיצוי.

13. עתירת ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם ענישה הדומה לזו שהוסכמה במסגרת הסדר טיעון, לאחר תיקון לקולא של כתב האישום, חוטאת לתכליות הענישה. כידוע, זכותו של נאשם לכפור ולנהל משפטו, אך אין הוא זכאי להתחשבות לה זוכים נאשמים שנטלו אחריות על מעשיהם והבינו הפסול שבהם.

נסיבות הקשורות לעושה העבירה

14. בכל הקשור לקביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, יש ליתן משקל לנסיבות שאינן קשורות במעשה העבירה עצמו. הנאשם שלפניי, בן 61, כשנראה שמנהל אורח חיים תקין, עבד שנים רבות כטכנאי הנדסה בחברה גדולה. הנאשם בעל משפחה ואב לילדים בוגרים.

15. לנאשם רישום פלילי קודם, אליו נחשפתי כבר בשלב ההוכחות, מאחר שהנאשם כפר בו. עיון בכתב האישום (ת/8) ובפסק הדין מלמד, כי שם כמו במקרה שלפניי, תקף אישה על רקע ויכוח הקשור לכלבה. התנהלות הנאשם בתיק זה, והתעקשותו לא ליטול אחריות על אירועי התיק הקודם, מלמדים שאכן לא הפנים כנדרש את הפסול במעשיו. יעיד על כך גם גלגול האחריות לפתחה של המתלוננת בתיק זה ובתיק הקודם.

16. עוד יש לתת משקל לנזק שנגרם למתלוננת - מעבר לחבלות המידיות בפניה ושפתיה, נגרם לפלטת שיניה התותבות נזק בלתי הפיך שניכר עד היום (ראו- ת/2 ו-ת/3). נראה כי המתלוננת סובלת מחסרון כיס המקשה

עליה לרכוש פלטת שיניים חדשה וטובה, ולכך אוסיף עוגמת נפש רבה שנגרמה לה, אשר השפיעה גם על מצבה הנפשי.

סוף דבר;

17. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ושקלתי את כלל השיקולים לקולא ולחומרא, מצאתי כי יש למקם את עונשו של הנאשם במרכז טווח הענישה. המעשים בהם הורשע חמורים ומכוערים, והסיכון שנשקף ממנו להישנות המעשים, שריר וקיים.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 45 יום שירוצו בדרך של עבודות שירות, בבית איזי שפירא ברח' איזי שפירא ת.ד. 29 רעננה. חמישה ימים בשבוע 8.5 שעות עבודה יומיות. הנאשם יתייצב ביום 22.9.16 אצל מפקח על עבודות השירות, מפקדת מחוז מרכז. הנאשם יעבוד בעבודה פיזית בהתאם למגבלות המפורטות בחוות הדעת.

ב. 6 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 3 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מהיום עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. קנס בסך 750 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו.

ה. פיצוי למתלוננת בסך 4000 ₪, שישולם בארבעה תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.10.16. כל סכום שישולם ייזקף תחילה לטובת הפיצוי, ורק לאחר מכן לטובת הקנס.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' אלול תשע"ו, 07 ספטמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד מוטי חבה, הנאשם וב"כ עו"ד דן אשכנזי ועו"ד דקלה ברנס.